

ΕΤΟΣ 66ον

25 Φεβρουαρίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 8 (3378)

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Τό σημερινό Εύαγγελιο σίγουρα δέν ἔχει τίποτε νά πεῖ σέ ὅσους ἀσπάζονται τά σύγχρονα «εύαγγέλια» αύτοσωτηρίας, πού ὅλα τους πηγάζουν ἀπό τό δαιμονικό «εύαγγελιο τοῦ ὄφεως»: «Μπορεῖτε νά γίνετε θεοί χωρίς τόν Θεό». Ἀκόμη πιο ἀδιάφορα θά ἀκούσει τό σημερινό Εύαγγελιο καί ὅποιος συμμερίζεται τά λόγια τοῦ σύγχρονου τραγουδιοῦ: « Ὁ οὐασ με νά κάνω πλάθος· δέν γουστάρω νά σωθῶ». Ὁ αὐτάρκης, ὁ βοηθέμενος ἄνθρωπος, παθεύει νά σιγουρευτεῖ γιά τόν έαυτό του μέ ψεύτικους τρόπους· καί καταντάει νά πλέει ψέματα ὅχι μόνο στούς ἄλλους, ἀλλά καί στόν ἴδιο του τόν έαυτό, προσπαθώντας νά τόν πείσει ὅτι δέν ἔχει ἀνάγκη κανενός σωτήρα.

Θέλεις νά σωθεῖς;

‘Ο Φίλιππος ὅχι ἀπλῶς ἥθελε νά σωθεῖ, ἀλλά, μελετώντας μέ ζῆλο τόν Μωσαϊκό Νόμο καί τούς Προφῆτες, περίμενε τόν ἀληθινό Σωτήρα τοῦ κόσμου, πού ἐκεῖνοι προκήρυξαν. Αύτό τόν Θεό Μεσσία ἀξιώθηκε νά τόν συναντήσει καί νά τόν γνωρίσει μέσω τῶν συγχωριανῶν του, Πέτρου καί Ἀνδρέα. ‘Ο Χριστός, βλέποντας τόν εἰλικρινή πόθο του γιά σωτηρία, τόν κάθησε νά τόν ἀκολουθήσει. Καί ἡ φωνή του ἀναψε μέσα στόν Φίλιππο τέτοια φωτιά ἀγάπης πρός Ἐκεῖνον, ὅπως παρατηρεῖ ὁ ἄγιος Θεοφύλακτος Βουλγαρίας, ὡστε ἔτρεξε νά τή μεταδώσει καί στόν φίλο του, Ναθαναήλ.

‘Ο Ναθαναήλ, ύπακούοντας στή ρεαλιστική προτροπή τοῦ φίλου του «ἔῆλα καί θά δεῖς», ξεπερνάει τίς ἐπιφυλάξεις του σχετικά μέ τόν κακόφημο τόπο καταγωγῆς τοῦ Μεσσία καί ξαφνιάζεται ἀκούγοντας τόν Χριστό νά τόν ύποδέχεται μέ τά λόγια: Νά, ἔνας ἀληθινός Ἰσραηλίτης, πού ἔχει ἄδολη καρδιά. «Ποῦ μέ ξέρεις;» ρωτάει τόν Χριστό αὐθόρμητα. ‘Ο Χριστός τοῦ ἀποκαλύπτει ὅτι, πρίν τόν φωνάξει ὁ Φίλιππος, τόν εἶχε δεῖ νά κάθεται κάτω ἀπό μιά συκιά. Καί ὁ Ναθαναήλ, διαπιστώνοντας ὅτι ὁ Χριστός τόν εἶδε σέ μέρος πού δέν ἔφθανε ἀνθρω-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. α' 44-52)

«Ἐρχου καὶ ἵδε»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαΐδα, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὐδίκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσῆφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρὲτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἐρχον καὶ ἵδε. Εἶδεν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐόχομενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἰδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὅντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ραββί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὡτι εἶπόν σοι· εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς πιστεύεις; μείζω τούτων ὅψει. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμήν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

πίνως τό μάτι του, θαύμασε· καί τόν όμοιόγησε Υιό τοῦ Θεοῦ καί Βασιλιά τοῦ Ἰσραὴλ. Τότε ὁ Χριστός τοῦ εἶπε· Ἀν πίστεψες σέ Μένα μόνο ἀπό αὐτό πού σοῦ εἴπα, νά ξέρεις, ἔχεις νά δεῖς ποιλύ μεγαλύτερα «σημεῖα» ἀπό αὐτό. Καί τοῦ θύμισε τό ὄραμα πού εἴχε δεῖ ὁ ἐπίσης ἄδοιλος Ἰσραηλίτης, πατριάρχης Ἰακώβ, τόν ὄποιο ὄνομάζει «ἄπλαστο» ή Παλαιά Διαθήκη· ἀνοιξαν οι οὐρανοί καί φάνηκε μιά σκάλα, στήν οποία ἀνεβοκατέβαιναν ἄγγελοι διοξιδογώντας τόν Θεό.

Ἄδοιλη πίστη

Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι ή Ἐκκλησία, σήμερα, Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, μᾶς θυμίζει αὐτό τό περιστατικό τῆς συνάντησης καί γνωριμίας τοῦ Φιλίππου καί τοῦ Ναθαναήλ μέ τόν Χριστό. Ή περικοπή αὐτή μᾶς φανερώνει τίς βασικές προϋποθέσεις ἐνταξής μας στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ὁρθόδοξος δέν εἶναι ὁ ἀνθρωπος πού ξέρει «ἀπ' ἔξω» τό Σύμβολο τῆς Πίστεως ἢ τηρεῖ κάποιες ἔξωτερικές συνήθειες εὐλαβείας, ὅποτε τό θυμᾶται, ἐπειδή ἀπλῶς τίς βρῆκε ἀπό τή γιαγιά του. Ὁρθόδοξος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὄποιος μέ ἄδοιλη καί εἰδικρινή καρδιά ἀγωνίζεται σταθερά νά κτίσει μιά συνειδητή σχέση μέ τόν Χριστό μέσα στή Μία καί Ἀγία Ἐκκλησία του, μελετώντας συνεχῶς τή ζωή καί τά πλόγια του καί ἐφαρμόζοντας ταπεινά τό θέλημά του. Ή σχέση αὐτή, ἀπό τή στιγμή πού ὁ Θεός ἐλαβε ἀνθρώπινη σάρκα καί ἔγινε περιγραπτός καί χειροπιαστός, δέν περιορίζεται μόνο σέ μιά ὄπτική ἐπαφή μέσα ἀπό τήν ἀγία εἰκόνα του ἀλλά κορυφώνεται στή μετάληψη τοῦ Ἀχράντου Σώματος καί τοῦ Τιμίου Αἵματός του μέσα στή θεία Εύχαριστία.

Μετάφραση της Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρόν, ὥθελε ὁ Ἰησοῦς νὰ μεταβῇ εἰς τὸν Γαλιλαίαν καὶ βρίσκει τὸν Φίλιππον καὶ τοῦ λέγει, «Ἄκολούθουσε με». Κατίγετο δέ ὁ Φίλιππος ἀπὸ τὸν Βηθσαϊδά, ἀπὸ τὸν πόλιν τοῦ Ἀνδρέα καὶ τοῦ Πέτρου. Ὁ Φίλιππος εὔρισκε τὸν Ναθαναήλ καὶ τοῦ λέγει, «Εὑρόκαμε ἐκεῖνον, διά τὸν ὄποιον ἔγραψε ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν νόμον καὶ οἱ Προφῆται, τὸν Ἰησοῦν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ ἀπὸ τὸν Ναζαρέτ». Καὶ ὁ Ναθαναήλ τοῦ εἶπε, «Εἶναι δυνατόν ἀπὸ τὸν Ναζαρέτ νὰ προέλθῃ κανένα καλό;». Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Φίλιππος, «Ἐλα νὰ ιδῆς». Εἶδε ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ νὰ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε, «Νά ἔνας ἀληθινός Ἰσραηλίτης, εἰς τὸν ὄποιον δέν ὑπάρχει δόλος». Ὁ Ναθαναήλ τοῦ εἶπε, «Ἄπο ποῦ μέ γνωρίζεις;». Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Πρίν σέ φωνάξῃ ὁ Φίλιππος, σέ εἶδα νά εῖσαι κάτω ἀπὸ τὴν συκιά». Ὁ Ναθαναήλ τοῦ λέγει «Ραββί, σύ εῖσαι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, σύ εῖσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Ἐπειδὴ σοῦ εἶπα ὅτι σέ εἶδα κάτω ἀπὸ τὴν συκιά, πιστεύεις; Θά ιδῆς μεγαλύτερα πράγματα ἀπό αὐτά». Καὶ προσέθεσε, «Ἀλήθεια, ἀλήθεια, σᾶς λέγω, ἀπό τώρα θά βλέπετε τὸν οὐρανὸν ἀνοιγμένον καὶ τούς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νά ἀνεβαίνουν καὶ νά κατεβαίνουν πρὸς τὸν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου».

(Εκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα,
Άρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, "Εκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ")

Οι ούρανοί ἀνοίγουν καὶ γιά ἡμᾶς, τουπλάκιστον σέ κάθε θεία Λειτουργία. Καί τίνι ὥρᾳ τῆς Μικρᾶς Εισόδου, ὅταν ὁ ιερέας μπαίνει μέ τὸ Εὐαγγέλιο στό Ἀγιο Βῆμα, εὔχεται στὸν Κύριο τῆς Δόξης νά εἰσέθησον ἄγιοι Ἀγγεῖλοι στό θυσιαστήριο, γιά νά συλληπειτουργήσουν μαζί του.

Άνοικτοί ούρανοί

Δέν εἶναι σπάνιες οἱ φορές πού ὁ Θεός φανερώνει τούς ούρανούς «ἀνεῳγότας» ἀκόμη καὶ σέ ἀληθόθρησκους, ὅχι φυσικά γιά νά δικαιώσει τὴν πιλάντους, ἀλλὰ γιά νά ἀνταμείψει τὸν εἰλικρινή ἀναζήτησή τους καὶ νά τούς καλέσει στὸν ἐπίγνωση τῆς Μιᾶς Ἀληθείας.

Ἀρχές τοῦ 16ου αἰώνα κάποιος Τοῦρκος στὸν Κωνσταντινούπολη πῆγε τὴν δαιμονισμένη γυναίκα του στὸν ἄγιο Πατριάρχη Νήφωνα. Καί ὅταν ὁ Ἀγιος ἄρχισε νά τὴ διαβάζει, εἶδε ὁ Τοῦρκος νά ἀνοίγει ἡ στέγη τῆς Ἐκκλησίας καὶ νά κατεβαίνει φῶς ἐξ ούρανοῦ. Ἡ γυναίκα του θεραπεύθηκε. Τό γεγονός τό ἀποκάλυψε σέ φίλο του Ρωμιό ἔμπορο, κάποιον Ἰάκωβο ἐκ Καστορίας, καταλήγοντας μέ θαυμασμό: «Ὄντως μεγάλη πίστη ἔχετε σεῖς οἱ χριστιανοί!». Δέν ξέρουμε ἄν ὁ Τοῦρκος ἔγινε χριστιανός. Ξέρουμε ὅμως ὅτι ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς θεοφανείας πού ἔζησε ὁ ἀληθόθρησκος, ὁ πρώτην χλιαρός ὄρθόδοξος Ἰάκωβος ἔγινε μοναχός καὶ ἀργότερα ἀξιώθηκε νά μαρτυρήσει γιά τὸν Χριστό. Ἡ μνήμη του τιμᾶται τὴν 1η Νοεμβρίου.

25 Φεβρουαρίου 2018: ΚΥΠΡΙΑΚΗ Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)

«Ἀνάμνησις τῆς ἀναστολώσεως τῶν ἵερῶν εἰκόνων» (843).

Ταρασίου Κων/πόλεως (784-806). Ρηγίνου ιερομ. ἐπίσκοπου Σκοπέλου († 335).

Ἄλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκῃ.

Τίχος: πλ. α΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 44-52.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ: 4 Μαρτίου, Β΄ νηστειῶν (Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μρ. β΄ 1-12.

Γιά ἐμᾶς εἶναι ἀρκετό νά ζηλέψουμε καί νά μιμηθοῦμε τὴν ἄδολην πίστην καί τὴν ἀπλοθυτήν δίψα γιά τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρία τοῦ Ναθαναήλ, ὁ ὅποιος πρὶν ἀκόμη δεῖ τοὺς «οὐρανούς ἀνεῳγότας», ὅμολόγησε Θεό τὸν Χριστό καί τὸν ἀκόλουθον ὀλόκαρδα.

Ἄρχιμ. Β.Λ.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Μαρτυρία πίστεως καί ἐλπίδας

25 Φεβρουαρίου ἔως 3 Μαρτίου 2018

Τό Γραφεῖο Εξωτερικῆς Ιεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος μεριμνᾶ γιά τὰ ἀκόλουθα:

- Διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἵδιαιτερα στίς χῶρες τῆς Ἀφρικῆς καί τῆς Ἀσίας.
- Μηνιαία μισθοδοσία ἰθαγενῶν κληρικῶν.
- Μηνιαίο ἐπίδομα χρηῶν τῶν κοιμηθέντων ἰθαγενῶν κληρικῶν.
- Μηνιαία ἐπιδότηση κληρικῶν καί λαϊκῶν ἀπό τὴν Ἐλλάδα πού ἐργάζονται ἴεραποστολικά στὴν Ἀφρική καί τὴν Ἄσια.
- Ιεραποστολικό Σεμινάριο: Θεολογία καί μεθοδολογία τῆς Ιεραποστολῆς.
- «Πάντα τὰ Ἐθνη»: Τομηνιαίο ιεραποστολικό περιοδικό.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά τή συμπαράστασή σας στό ιεραποστολικό μας ἔργο.

Ἄριθμός τραπέζικου Λογαριασμοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης: 146/558074-94

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κύρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναό Ἀγίας Ειρήνης (δόδ. Αιόλου) Ἀθήνα. Προγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, στὸν ὃποια περισσακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὅμιλει.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖ φύλλο ὄρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος», Ἱασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίσων, τηλ. 210.7272.388. Υπό τῶν ἵερῶν ναῶν διανέφεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

* Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' δόλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr